

Шахи.

I.

Вже таяли сніги, як ми з тобою
 На шахівниці гру свою почали,
 Без зброї військо в поле виряджали,
 Без генералів гнали їх до бою.

Батьки тоді нам битись помагали,
 Навчали, як нам більших сил вживати,
 До бою даму й вежі посилати,
 Царя в безпечний закуток ховали.

Бреніла боротьба між нами жвава,
 Втікали до коробки генерали,
 І починалась на царів облава.

Та всі полки й собі порозбігались,
 Без війська ахнула уся держава,
 А два царі до себе усміхались.

II.

Кругом вже яблуні цвіли пахучі,
 А ми на шахівницю до походу
 Вели полки лицарського народу —
 Горіли в сонці їх ряди блискучі.

Ось їде кінно старшина й гармати,
 Попереду ідуть полки піхоти,
 Шукаючи воєнної роботи,
 А цар на валі вже розставив чати.

Почався бій, старшини повтікали,
 Падуть полки, горять царські палати,
 Усі кордони вороги стоптали.

Втікає цар, загрузли десь гармати,
 Весняні води всі мости зірвали,
 В неволю мусів я тобі піддатись.

III.

У золоті вже яблуні нагнулись,
 А ми чогось від себе відвернулись;
 Сплять лицарі, шаблі іржа зїдає,
 А шахівниця нишком позіхає.

І линуть синім шляхом журавлиним
 Весняні любі сни й райдужні мрії,
 Падуть зівялим листям всі надії,
 Квилять в багні їх пісні лебедині.

Аж ось з-за хмар розлягся гуркіт грому...
Здрігнувся цар, скликає все лицарство,
І йдуть у бій по звичаю давному.

Та ворог скрився у багнисте царство...
А дощ іде! Не битись тут нікому!
Болотом бродять лицарі до дому.

IV.

Колись, як ми любились ще з тобою,
Малими піхотинцями ти грала,
Й вела на шахівницю їх до бою;
Великих, грубих сил ти ще не знала.

Король—цар пристрасти—моргав лиш стиха,
А дама—демон зла—при нім дрімала,
Обмова на коні не виїжджала,
Бігун брехнею ще не сіяв лиха.

Аж ось, холодний думки рух вежою
Розбив любови мур. — Почалась драма,—
Бігун-брехун побіг в пролом стрілою.

Кругом пожар—кровава панорама —
Король сопе—біжать їзди до бою...
У грі життя тепер сама ти дама.

V.

Паде сніжок, всі болі прикриває,
Мороз розсіяв квіти по шибках,
На шахівниці лицарі в масках,
Плаксивий джезбенд їм до танцю грає.

Пливе солодких тонів водопад,
Розмови кучеряві потопають,
Дрібними бризками слова лігають,
Брехливі діти вин і лімонад.

А ти у білій сукні, мов зима,
Зі мною йдеш у танець мовчазна,
Німі уста червоні, аж палають.

Танцює демон і брехня в масках,
Цвітуть срібlistі квіти на шибках,
А сніг паде, всі болі прикриває.

